

Будућност за Америку и 18. јул 2020. — број четири

Jeff Pippenger

2023-09-19

1863.

Порука осмог и деветог поглавља Данила, која су представљена реком Улај, била је отпечаћена 1798. године. Пророштво осмог поглавља протумачио је Гаврило у деветом поглављу, али тек пошто је Данило изнео молитву која се сматра једном од најзначајнијих људских молитава у Библији. У тој молитви Данило истиче да је увидео да ће опустошење Јерусалима трајати седамдесет година, према ономе што је открио у књизи Јеремијиној.

Прве године Дарија, сина Асировог, од рода Међана, који би постављен за цара над царством халдејским, прве године његова царовања ја, Данило, разумех из књига број година о којима дође реч Господња Јеремији пророку, да ће се навршити седамдесет година опустошења Јерусалима. Данило 9:1, 2.

Јеремија је такође указао да ће, на крају тих седамдесет година, Валтасар умрети када Кир, војсковођа Даријев, освоји Вавилон.

И сва ће ова земља бити пустош и ужас; и ови ће народи служити цару вавилонском седамдесет година. И догодиће се, кад се наврши седамдесет година, да ћу походити цара вавилонскога и онај народ, говори Господ, за безакоње њихово, и земљу халдејску, и претворићу је у пустош вечну. Јеремија 25:11, 12.

Данило је такође утврдио да је седамдесет година пустошења било испуњење једног пророштва које је забележио Мојсије.

Да, сав Израил преступио је закон твој, и одступио да не слуша глас твој; зато се изли на нас проклетство и заклетва која је написана у закону Мојсија, слуге Божјег, јер сагрешисмо против Њега. И потврдио је речи своје које је изговорио против нас и против судија наших који су нам судили, пустивши на нас велико зло; јер под целим небом није учињено што је учињено Јерусалиму. Као што је написано у закону Мојсијевом, све ово зло дошло је на нас; ипак се не мољасмо Господу Богу својему да бисмо се одвратили од безакоња својих и разумели истину твоју. Данило 9:11–13.

„Завет“ који је Израил прекршио, а који је произвео „проклетство“, био је „седам времена“ из Левитске двадесет шесте. Реч преведена као „седам времена“ у Левитској двадесет шестој јесте иста она јеврејска реч која је у Данилу девет преведена као „завет“. Мојсијев завет, представљен речју преведеном као „седам времена“, јесте прво временско пророчанство које је открио Вилијам Милер, и била је то прва од његових темељних истина која је била стављена по страни 1863. године. Вилијам Милер је представљао Илију, а то потврђује Дух пророштва.

„Хиљаде су биле наведене да прихвате истину коју је проповедао Вилијам Милер, а слуге Божје биле су подигнуте у духу и сили Илијиној да објављују ту поруку.“ Early Writings, 233.

Године 1863. милеритски покрет се окончао када су они који су раније били у том покрету основали Цркву адвентиста седмог дана. Када су отпочели као црква, покрет је престао. Окончао се када су убили Мојсија, као што је то представљено у „седам времена“ из Левитске двадесет шест, и када су истовремено убили Илију, весника који је покрету био изнео Мојсијеву „заклетву“. И Мојсије и Илија били су убијени 1863. године и није требало да васкрсну све до периода после 11. септембра 2001, када је Бог покрет Future for America вратио на старе стазе.

Future for America је 11. septembar 2001. prepoznao kao dolazak trećeg teškoća, a ono što utvrđuje da је poistovećenje napada islama 11. septembra ispravno jeste istorija prva dva teškoća, kako su ih prepoznali mileriti, što је naročito prikazano na oba pionirska dijagrama iz 1843. i 1850. godine. Враћајући се историји милерита да би потврдио савремену улогу ислама, Господ је затим отворио разумевање израза „седам времена“ из Левитске двадесет шесте главе за Future for America, што је сликовито представљено на оба дијаграма у средиšnjoj колони. А на оба дијаграма, средиште средишње колоне је крст. Када је Бог управљао израдом обе Авакумове таблице, постарао се да „заклетва“ Мојсијева, „седам времена“ из Левитске двадесет шесте главе, буде средиште свих осталих пророчких приказа и да на обе таблице Христос буде постављен у само средиште.

Ово се подударало са временским раздобљем одређеним у другом пророчанству које је Гаврило протумачио у деветом поглављу Данила, где је назначено да ће Христос потврдити савез с многима за једну седмицу.

И утврдиће завет с многима за једну седмицу; а усред седмице учиниће да престане жртва и принос, и због ширења гадости опустошиће је, све до свршетка; и оно што је одређено излиће се на пустошника. Данило 9:27.

Пророчка седмица износи две хиљаде пет стотина и двадесет симболичних дана, а пророчтво које је Гаврило објашњавао показало је да ће у „средињи“ или у средишту тих две хиљаде пет стотина и двадесет симболичних дана Христос бити распет. Христос је средиште „двадесет пет двадесет“ на обе Авакумове таблице, а такође и седмице у којој је потврдио завет с многима.

Године 1863. адвентизам је отпочео као црква, а милеритски покрет, који је био оснажен духом Илије, био је убијен. Милеритски покрет је разумео да су они, у контексту седам цркава из Откривења, били Филадельфиска црква. Они који су се после Великог разочарања 1844. године одвојили од њих, тада су били поистовећени са Лаодикијцима. Године 1856. Џејмс Вајт је започео низ чланака у Review and Herald, указујући да је покрет који је започео као Филадельфија постао Лаодикија и да је стога чланство требало да потражи лек који је понуђен Лаодикијској цркви. Исте године, у истој публикацији, Џејмс Вајт је објавио низ чланака које је написао Хајрам Едсон о пророчанству о две хиљаде пет стотина и двадесет година из Левитске књиге двадесет шест. Ти чланци никада нису били довршени.

Када је Господ повео покрет Future for America натраг на старе стазе после 11. септембра 2001. године, Едсонови чланци су поново били откривени, и по први пут у историји оба периода од две хиљаде пет стотина и двадесет година била су препозната као два проклетства: једно против северних десет племена, а друго против јужних двају племена. Милер је препознао седам времена против јужног царства Јуде, али је Едсон препознао седам времена против северног царства Израиља. Future for America је увидео да оба треба применити. Када се та два расејања сједине, она производе пророчку светлост коју ни Милер ни Едсон никада нису препознали.

Када је Господ после 2001. године вратио Future for America на старе стазе, „заклетва“ Мојсијева поново је оживела и стала на своје ноге. Порука повезана са „заклетвом“ тада су износили весници трећег анђела, као што су је били износили и предочили у типу весници првог анђела. Future for America био је покрет који је објављивао поруку представљену „Мојсијем“ у сили „Илијиној“, и Илија је јасно износио сведочанство Мојсијево све до завршетка низа предавања под насловом Авакумове таблице, који се окончао око 2012. године. Када се тај низ предавања завршио, звер из бездана изиђе да зарати против Мојсија и Илије. То ратовање отпочело је када је Future for America одлучио да прекине дело које је вршио од 1996. године и да започне школу, коју је у својој гордости назвао The School of the Prophets. Боље би било да су ту школу назвали школом лажних пророка!

Хаос и пометња који су уследили када је школа почела да допушта онима које Господ никада није потврдио као Своје гласнике да уводе сопствене идеје окончали су се смрћу Future for America 18. јула 2020. У том тренутку Мојсије и Илија били су убијени на улицама.

И када заврше своје сведочанство, звер која излази из бездана заратиће против њих, и надвладаће их, и побиће их. И њихова мртва тела лежаће на улици великога града, који се духовно назива Содом и Египат, где је и Господ наш био распет. Откривење 11:7, 8.

Сведочанство које је поуздано јесте сведочанство које се завршило на закључку низа под насловом Авакумове таблице. Затим је звер напала. Немам појма ко прати ове садашње чланке, али претпостављам да га у истој мери сачињавају непријатељи Future for America као и они који још увек настоје да се суоче са разочарањем од 18. јула. Стога очекујем да ће они који припадају категорији коју одређујем као непријатеље указати на то колико им се ова примена пророчке историје чини самокорисном. Нека буде тако. Времена је сувише мало да би се претварало да историја Future for America није јасно препозната као покрет који је био предобликован милеритским покретом, и сувише га је мало да би се претварало да мањкави лаодикејски људски весник, који је био подигнут да поведе у том покрету, није био предобликован Вилијамом Милером.

Милер је био Филадельфијац, а ја сам у адвентизам дошао из света 1975. године, те сам стога овлашћени лаодикијски адвентиста. Историја мога живота сведочи о тој чињеници. Имајући то у виду, милостиви Бог неба недавно ми је наложио да поруку коју сада открива ставим у писани облик и пошаљем црквама. Његово упутство дошло је са обећањем да ће, када буде

васкрсао Мојсија и Илију, они бити васкрснути као Филадельфијци, а не као Лаодикијци. Покрет који је започео у историји милерита био је време Филадельфије, које је коначно прешло у Лаодикију 1856. године, када је започело процес свога одбацивања темеља које су поставили милерити. То одбацивање отпочело је одлагањем у страну новог развоја светлости понуђеног кроз перо Хајрама Едсона. Седам година касније, 1863. године, покрет Илије, који је изнео Мојсијеву поруку, био је убијен. У исто време када је покрет био убијен, уведена је црква да замени покрет. Мојсије и Илија били су убијени на почетку адвентизма, а били су убијени поново и на завршетку адвентизма.

На крају пророчке Лаодикије, 1989. године, откривено је виђење реке Хидекел, и отпочео је покрет рођен од лаодикијске мајке. Господ није био затечен неспреман и знао је да ће Своје дело о три анђела довршити онако како га је и започео. Он ће га окончати покретом Филадельфијаца, као што га је и започео, и да би то учинио, покрет који је по рођењу био лаодикијски морао је бити убијен и васкрснут као филадельфијски. Чинећи то, покрет који је био изведен из лаодикијске цркве постаће осми који је од седам, управо у историји у којој ће троструки савез постати осми који је од седам. И у тој истој историји рог републиканизма такође ће искусити васкрсење осмог који је био од седам и био убијен „воукизмом“ Египта и Содоме, али та линија пророштва биће размотрена касније у чланцима.

И људи из народа и племена и језика и народности гледаће њихова мртва тела три дана и по, и неће допустити да се њихова мртва тела положи у гробове. И они који живе на земљи радоваће се над њима, и веселиће се, и слаће дарове један другоме, јер су ова два пророка мучила оне који живе на земљи. И после три дана и по дух живота од Бога уђе у њих, и они сташе на своје ноге; и велики страх обузе оне који су их гледали. Откривење 11:9–11.

Будућност за Америку није била положена у гроб, него је лежала на улици где је била убијена, док су се њени непријатељи радовали њеној привидној смрти. Ипак, „после три дана и по уђе у њих дух живота од Бога, и стадоше на ноге своје.“ Времена више нема, стога су три и по дана символ дванаест стотина и шездесет дана или година, које у Откривењу дванаест, стихови шест и четрнаест, представљају пустињу у којој су светиња и војска биле погажене. Да су били положени у гроб, не би били на улици где би могли бити погажени. Гажење Будућности за Америку није само симболички период, већ је то симболички период поруке о „седам времена“, представљене Мојсијевом заклетвом.

И пашће од оштрице мача, и биће одведени у ропство по свим народима; и Јерусалим ће газити незнабошци, док се не испуне времена незнабожаца. Лука 21:24.

Постоје три раздобља у којима је Јерусалим био погажен. Прво од стране Вавилоне од 677. пре Христа до 607. пре Христа. Друго гажење било је од стране паганског Рима од 66. после Христа до 70. после Христа. Трећи пут било је од стране духовног Рима од 538. до 1798. године. Гажење Јерусалима од стране незнабожаца, о којем се говори у Луки двадесет првој глави, било је хиљаду двеста и шездесет година папске владавине. Откривење једанаесто поглавље, где налазимо сведочанство Мојсија и Илије, започиње одређењем тог временског раздобља.

И дана ми беше трска налик на палицу; и анђео стајаше говорећи: Устани, и измери храм Божји, и жртвеник, и оне који се у њему клањају. А трем који је изван храма остави, и не мери га; јер је дат незнабошцима: и свети град газиће четрдесет и два месеца. Откривење 11:1, 2.

Заповест Јовану да измери храм и оне који се у њему клањају представља отпочињање суда 1844. године, јер претходна два стиха показују да је Јован искусио горчину Великог разочарања 1844. године; затим, пошто му је речено да мора поновити дело објављивања поруке, први стих једанаестог поглавља показује да је суд управо отпочео.

„Дошло је време када све што се може поколебати треба да буде поколебано, да би остало оно што се не може поколебати. Сваки случај долази на преиспитивање пред Бога; јер Он мери храм Божји и оне који се у њему клањају. ‘Ово говори онај који држи седам звезда у својој десници, који ходи посред седам златних свећњака: Знам твоја дела.... Али имам нешто против тебе, јер си изгубио своју прву љубав; сети се, дакле, одакле си пао, и покај се, и чини прва дела; иначе ћу доћи к теби брзо и уклонићу свећњак твој с места његова.’ ‘Покај се; иначе ћу доћи к теби брзо, и ратоваћу против тебе мачем уста својих. Ко има ухо, нека чује шта Дух говори црквама: онеме који победи даћу да једе од сакривене мане, и даћу му бео камен, и на камену написано ново име, које нико не зна осим онога који га прима.’” The 1888 Materials, 1116.

Како Јован представља отварање истражног суда 1844. године, речено му је да изостави трем храма, јер је дат незнабошцима, који ће газити свети град хиљаду двеста и шездесет година. Лука двадесет прва указује да ће незнабошци газити Јерусалим док се не испуне „времена“ незнабожаца. Јован је у једанаестом поглављу управо указао да је време гажења Јерусалима од стране незнабожаца било историја од 538. до 1798. године. Јован овај период два пута у дванаестом поглављу означава као пустињу, временско раздобље у које је црква побегла да би избегла прогон који је спроводио папа.

Када Мојсије и Илија буду убијени и остављени на улици да буду погажени у току периода од три и по дана, треба разумети да три претходне историје у којима је Јерусалим био погажен представљају праобраз тог временског периода. У Луки двадесет првој незнабошци ће газити свети град док се не испуне „времена“ незнабожаца.

Тако Лука указује на више од једног времена незнабожаца, али знамо да је време незнабожаца било испуњено 1798. године. Прво „време незнабожаца“ отпочело је 723. године пре Христа, када је северно царство Израилља било погажено од стране Асирије. То гажење започело је потирање од стране једне незнабожачке силе и наставило се све до 538. године, када је папска сила преузела то дело и наставила га до 1798. године. Паганизам је расејао и погазио дословни Израилљ, а папизам је расејао и погазио духовни Израилљ. „Времена“ незнабожаца представљају две хиљаде пет стотина и двадесет година из двадесет шесте главе Левитске књиге, што представља два раздобља гажења. Прво је извршио паганизам, представљен Асиријом, затим Вавилоном, потом паганским Римом. Затим је друга пустошна сила, коју је Милер препознао у светом пророчком оквиру којим се служио, била папизам, који је требало да настави гажење до 1798. године. Гажење и паганизма и

папизма јесте управо питање које се покреће у небеском дијалогу из којег произлази одговор који је темељ и средишњи стуб адвентизма.

Тада чух једнога светог где говораше, и други свети рече ономе светоме који говораше: До када ће трајати виђење о свагдашњој жртви и о преступу пустоши, да се и светиња и војска предаду да буду погажени? И рече ми: До две хиљаде и три стотине дана; тада ће се светиња очистити. Данило 8:13, 14.

Анђео Гаврило и други анђели навели су Милера да разуме да „свагдашња“ представља паганство, а да „преступ опустошења“ представља папство. И паганство и папство газиће светињу и војску. Стога су „времена“ незнабожаца, о којима Лука говори, два раздобља гажења од по хиљаду двеста шездесет година, која заједно чине седам времена из Левитске двадесет шест.

Порука Мојсијеве „заклетве“ била је убијена 1863. године, заједно с весником Илијом који је изнео Мојсијеву поруку. И порука Мојсија и весник Илија били су васкрснути после 11. септембра 2001. године. Након што је Мојсијева порука, коју је Илија поново објавио, била изнова проглашена, то што су обоје били убијени, а потом остављени на улици и несахрањени хиљаду двеста шездесет дана, представља непосредну везу с поруком о „седам времена“, коју Данило назива Мојсијевом „заклетвом“. Покрет и весник који понављају Илијину Мојсијеву поруку, онако како су то прасликовито представљали Милер и милерити, на крају ће стати на своје ноге и васкрснути.

И после три дана и по дух живота од Бога уђе у њих, и сташе на ноге своје; и страх велики нападе на оне који их гледаху. И чуше силан глас с неба где им говори: Изађите амо. И узиђоше на небо у облаку; и непријатељи њихови гледаху их. Откривење 11:11, 12.

Ову истину ћемо размотрити у следећем чланку.